

Vit eru farin niðanfrá

Tala, hildin uppi á Skarðinum sunnudagin 6. august 2000

Vit eru farin niðanfrá — farin niðan á Skarð, meðan flytfluglurin ger seg til reiðar at fara um høv til fremmandar strendir. Steinstólpan við driftinivel situr á kollinum á sátubørnum og erpar sær. Hetta ger hon ár um ár, tá ið kyllingar og sátubørn eru komin upp at standa. Meðan hetta er, fara vit niðan á Skarð 1. sunnudag í august — og heilsa upp á varðan uppi á Skarði, syngja og lýða á røðu. Hetta er so fimta ár á rað, at svá er. Skuldi tú yvir á Rustina, Góðadal ella í Skarðhaga varð farið niðan á Skarð. Skarðið var portrið til henda óspilta og dragandi heim. Varðin á Skarðinum er ein tann prúðasti í landinum. Tú eigur ein part av honum. Tey vaksnu bóðu okkum kasta tryggar steinar á varðan, meðan teskað varð: Gud fader, Guds søn, Gud den helligánd. Hevði varðin kunnað talað, hevði hann sagt tær, hvussu mangar steinar, tú hevur og onnur hava lagt aftur-at hesari steinarúgvu.

Farvegurin lá um Skarðið. Varðin vísti vegin. Slóðin av seyði, neytum og fólki hevur sett síni sporð her líka úr fjórúkletti og niðan á Skarð. Niðri við sævarklettin er bygdin - Fuglafjørður. Hon er ein landnámsbygd. Her hava ættarlið eftir ættarlið búið, hugt niðan á Skarð, niðan á fjallarøðirnar og hava verið pilgrimar í hesum tíðarhavi. Í 1000 ár hava vit verið kristi fólk og hava vit gjørt sum Dávid kongur hugt upp imóti fjallarøðunum: Eg eygu míni hevji til fjallanna upp, hvaðani kemur mín hjálp? Hjálp mín frá Harranum kemur, skapari himmals og jarðar. Dávid kongur hevur hugt upp eftir fjallasíðuni, og eygu hansara fóru longur upp í ta alstóru rúmd. Hann hevur í skaldskapi lætt ljóðið av og givið til kennar gudsóttá sín.

Har uppi úr tí bláu rúmd eru slóðir, sum vit lítið fata av. Ofta er tað vatnið, sum er knýtt til symbolir í mytum frá aldagomlum fráságum og guðamynd-um, eitt kosmiskt hav, sum røkkur út ímillum stjørnurnar. Tú kanst ganga fram við Skarðsa, áðrenn tú kemur niðan. Keldurnar til hesa á eru her uppi. Her hevur vatnið runnið í milliónir av árum. Áin, vatnið kundi eisini sagt frá, og tað ger tað eisini.

Minnið um eitt kosmiskt hav sæst enn á himmalhálvínunum í stjórnumyndum t. d. Fiskurin, Hvalurin, Suðurfiskurin og Hydra (ella Vatnmurin). So er tað áin Eridanus, sum hevur keldu sína við fótur Orions og hvørvur suðuryvir við sínum stjørnuvatni. Hetta er so vakurt sagt, at tú steðgar á, og fert at hugsa. Tað gjörði Dávid kongur, tá ið hann hugdi upp eftir fjallasíðuni og tað hava føroyingar eisini gjørt t. d. Mikkjal á Ryggi í yrkingini: Kom upp á fjallatind.

Mytirnar siga okkum nógv um líkheit-ina millum tíð og vatn. Tíðin er áin, sum er allastaðni, elementíð sum slíft og terir . Tíðina siggja vit ikki við okkara egnar eygum, men hevur eina ímynd av einari kosmiskari á, sum rennur gjøgnum meg og teg, ber okkum burt og tínir okkum, men samfíðis er tað tíðin, sum ger at skapanin heldur á fram, tíðarinnar á sum er okkara lív og okkara týning. Kanska tí hava teir gomlu stjórnumgranskarnir nýtt havið, vatnið til eina ímynd, tá ið teir hava granskað stjørnuhálvið

Ofta er tað soleiðis, at mytirnar bera ein sannleika við sær, sum tú kanst undrast yvir. Babylonar søgdu um Procyon: Stjørnan við fløgvan í Hundinum stóra. Flógvin, vatnið, sum stjørnan lýsti yvir, hevur óivað verið Vetrarbreytin. Annars sæst henda bleiktrandi, gulhvíta stjørnan vestan til á himmalinum í stjórnumynd-

ini: Hundurin líftli.

Eitt arabiskt ævintýr fortelur, at Sirius og Procyon hava verið tviburðastjørnur, men at Sirius fór frá systir síni og fór og legði seg í stjórnumyndina: Hundurin stóri. Í dag kann vísindin prógvað, at so er. Sirius er farin tvørs av vetrarbreytini í 10.000 ár og vitjað Procyon og er í dag ein partur av stjórnumyndini: Hundurin stóri.

Fólk hava sitið nátt eftir nátt og granskað stjørnuhimmalin og gjørt sínar metingar- latið hetta í skaldskap. Satt at siga er skaldskapurin ofta framman fyri vísindina — nógv dømi er um tað, og undrast kunnu vit, at Babylonar og Arabar langt fyri okkara tíð, hava gjørt sínar metingar um slóðir á himmalhálvínunum, sum vit í dag kunnu ávísar eru rættar.

Tú ert her eina skamma stund. Stjørnurnar hava sínar slóðir, sínar aldagomlu søgu, sum vit við okkara djúpu tonkum kunnu grunda yvir. Vit eiga at seta hal-koytur í og ansa eftir at týningin ikki bara fer aftur við borðinum, og einki stendur eftir. Tey, sum tóku seg niðan frá við Petur Martini, sóu nú at húsini á Høvdan-um eru komin upp aftur at standa oman fyri Bókasavnið. Hetta er ímillum elstu hús í Eysturoynni. Tey hava staðið meira enn hundrað ár Norðuri á Høvda, og uml. 50 ár Vesturi í Húsi. Tey vóru flutt úr Lamba inn til Fuglafjarðar uml. 1835. Tá hava tey staðið nøkur ár á Kinn í Lamba, áðrenn tey komu til Fuglafjarðar. 200 ár eru ikki so nógv, men er hetta millum elstu forminni í bygdini. Eg kann ikki siga annað enn Fuglafjarðar fornminnis-felag við Petur Martini á odda takk fyri hetta verk, sum her er avrikað.

Leggjast kann afturat um hesi hús, at tey hava verið sum ein gongustjørna — flutt seg úr einum stað í annað. Sirius hevur fingið sína legu og tykist at vera nøgd við rásina, sum hon nú hevur. Vónandi fara Høvdahúsin at festa røt, hvíla og vera eitt gott stóði undir mentan okkara og lýsa sum Procyon yvir Vetrar-breytina í mentanarlívinum. Sirius hevur hevur sett síni sporð í rúmdarsøgna og Høvdahúsin hava gjørt sína rás í síni 200 ára søgu og er við síni slóð at geva okkum uppaftur meira. Tað er okkara vón, at svá er.

Mannavegurin niðan á Skarð hevur sína götu og ber boð um, at her hava fólk gingið í fleiri hundrað ár. Tey hava givið steinum, homrum, túvum, heygggjum, dølum, bólum, gílum, tangum, tindum og fjøllum nóvn. Fyri einum ári síðani, tá ið Hellurnar fylltu 150 ár, kom bókingur út við staðarnøvnum her um vegir. Alfred Klein er rithøvundirin og Petur Martin hevur savnað. Hesin bókingur, sum er ein glampandi stjørna í okkara mentanar-verð, er nú farin sína leið til Lærda háskúlan í Oslo og er nú savninum á hesum stað við staðarnøvnum víða um úr Noregi. Hesin lítil bókingur, henda fitta gongustjørnan hevur týðning, hon er ikki farin av leið, nei hon hevur funnið seg til rættis ímillum tað stjørnuhav av staðar-nøvnum, sum eru allastaðni, hvar fólk hava búið og búleikað, og tað skulu vit vera fegin um, at henda slóð røkkur líka tí Oslo, og ikki minst at hetta er savnað í hesum fitta bókingi.

Tú kennir fløgvan av teimum fólku, sum vit hava kent, ið gingið hava hesa leið. Mangur, sum var á fólđum fyri fimf árum síðani, hvílvir nú undir mold-um. Eg hugsi um Arnold Øra, sum dagliga hevði sína gongd niðan á Háls og yvir á Góðadal. Góðadalur var heimur hansara, og gjørdist tað tólmigt í bispagarðinum við Góðadalsrætt, tá ið hann

ikki var meira. Mær untist at ganga á fjall við honum í eini 25 ár og rókta við Arnoldi eini trí fyra ár. Hetta var ikki so nógv, men tann rás, ta slóð, sum hann vísti á, er tinnuglóðir í hugans heimi í umfarinum av stjørnudusti frá farnum døgum.

Gamalt var at seyðurin á Góðadali skuldi hava tað gott um jólini, tí var dýg-liga vitja yvir á dalin fyri jól. Upp undir jól 1983 var einki undantak. Arnold var fyrrvarin. Farast skuldu varliga avstað. Frost var, og var rásin niður av Hálsi sum á einum kalvabaki. Hóast høgt var dýg-liga slapst ikki niður fyri jól. Hetta nívdi Arnold, at hann ikki fekk grivið út úr bólunum, so seyðurin hevði tað gott á jólum. Lat meg siga tað, at seyðamenn høvdu sínar eygleiðingar. Var kavi, men tátt úti undir Eið, kundi sleppast niður av Hálsi, men var frost á Traðargøtu slapst ikki niður.

Arnold helt, at var gott veður triðja jóladag, skuldi vit fara tíðliga avstað. Sum sagt so gjørt. Tað var slíkt findar-veður - kavi, klárt og stilt. Dávid kongur hugdi upp eftir fjallasíðuni og undraðist. Mikkjal á Ryggi undraðist eisini.. her lyftist upp vár andi, Babylonar og arabar sótu eisini og undraðust, tá ið leitað var upp í hæddirnar, men hesin hevur savnað. Hesin bókingur, sum er ein glampandi stjørna í okkara mentanar-verð, er nú farin sína leið til Lærda háskúlan í Oslo og er nú savninum á hesum stað við staðarnøvnum víða um úr Noregi. Hesin lítil bókingur, henda fitta gongustjørnan hevur týðning, hon er ikki farin av leið, nei hon hevur funnið seg til rættis ímillum tað stjørnuhav av staðar-nøvnum, sum eru allastaðni, hvar fólk hava búið og búleikað, og tað skulu vit vera fegin um, at henda slóð røkkur líka tí Oslo, og ikki minst at hetta er savnað í hesum fitta bókingi.

Tú kennir fløgvan av teimum fólku, sum vit hava kent, ið gingið hava hesa leið. Mangur, sum var á fólđum fyri fimf árum síðani, hvílvir nú undir mold-um. Eg hugsi um Arnold Øra, sum dagliga hevði sína gongd niðan á Háls og yvir á Góðadal. Góðadalur var heimur hansara, og gjørdist tað tólmigt í bispagarðinum við Góðadalsrætt, tá ið hann

bar kenslu av tí miklu ferð, ið jørðin hevur. So stórur sum heimurin er, so lítlan kennir tú teg og til seinast ert tú horvin, sum eitt lítið stóvkorn í hesum veldugu rúmdarhavi.

Vit komu niður á Góðadal henda morg-un, gróvu út úr bólunum og fóru oman í Bispagarðin og fingu okkum ein munn, áðrenn vit tóku okkum niðan á Háls aftur.

Arnold Øre hevur havt sína gongd her. Hann fór ígjøgnum tíðarhavið sum ein gongustjørna. Hann hevur verið her og sett sítt navn í steinar og grýti yviri á Góðadali. Hann var sum vikingurin, ið kom til Konstantinopel, sum ein dag stóð í Søffiu kirkjuni - kanska undir eini guðs-tænastu og keddi seg fyri 1000 árum síðani og risti navn sítt í marmorið uppi á pulpiturinum í Suffiukirkjuni: Hálvdan. Hesin vikingur var á ferð. Hann sleit seg leysan úr tí tryggu heimbygdini — eins og Sirius. Ikki vildi hann verða heim-fóðingur, men fór sína longu gonguferð til Istanbul, og boðini vóru : Eg, Hálvdan havi verið her. Hetta er til sjals enn tann dag í dag. Kanska var hesin víkingur úr Íslandi ella Føroyum. Hvør veit?

Á einum steini omanvert rættina á Góðadali hevur Hans David í Skúlanum – Gamli skúli, ið var lærari her í bygdini, ritað navn sítt í henda stein 9. Mei 1892. Liðin eru meira enn 100 ár síðani hann hetta gjörði, og óiva eigar hann ikki so fáar steinar í rúgvuni undir varðanum á Skarðinum. Hans David í skúlanum hev-ur verið her!

Søga okkara er ung — Sirius er aldar-gomul, mytirnar um tað kosmiska himm-alhavið eru gamlar, orð Dávids eru gom-ul, Húsini á Høvdanum eru gomul í okk-ara verð, staðarnøvnnini eru gomul, Arnold Øre hevði fyllt 77 ár í ár, um hann hevði livað, men Petur Martin er ungur enn.

Tað er gott at fara niðanfrá og lata fjallakvinnuna og tann kosmiska andan tala til okkara og vísa okkum á hvussu sárbart alt er á hesi gonguferðini í okkara umhvørví og ta æviga fer úti millum stjørnur og stjórmodust, men angin av tí æviga rúmd henda morgun burtur í oyðuni, kendist so nær og tættur, at tú næstan kundi taka í hann. Tann óendaligi meldurin, sum vit bert eru eitt dism av,

Frits

Norðurlendskur flogbóltsfundur í Føroyum

Flogbóltssamband Føroya var um vikuskiftið vertur fyri norðurlenskum leiðarafundi

Eftir fundin vórðu norðurlensku gestirnir bodnir til Kirkjubøar

Mynd: sveinur

SVEINUR TRÓNDARSON

Um vikuskiftið var Flogbóltssamband Føroya vertur fyri fundi hjá norðurlensku flogbóltssleidarunum. Hesin fundur verður hildin upp á skift í teimum ymsu lond-unum, og í ár stóðu føroy-ingar fyri tømi.

Øll tey norðurlensku flogbóltssambondini uttan tað grønlenska og íslend-ska høvdu sent umboð til fundin, sum tí var væl mannaður. Nógv ymisk mál vóru á skránni á fundinum, sum byrjaði fríggjakvøldið og helt fram allan leygardagin. Størsta málið av føroyskum áhuga er norðurlenskur stuðul til uppskotið, sum verður lagt fyri aðalfundin hjá CEV, sum er evropeiska flogbóltssamgongan.

Tað uppskotið gongur út upp á, at CEV veitir figgj-ariligan stuðul uppá 50 tús-und CHF til hvørt av fyri-reikaralondunum, sum átak-a sær at skipa fyri C-und-ankappingini. Tað er tann kappingin, sum fyrr kall-aðist smálandakappingin, men sum nú er vorðin ein almenn innleiðandi kapping til kappingina um evrope-iska meistarateitið í flog-bólti.

Tað er sera dýrt at skipa fyri slíkum kappingum og tað er torført at fáa figgj-ariligan stuðul til allar út-reiðslumar og tí halda lond-ini í C-bólkinum at CEV eigur at lata fyrireikarunum figgjarligan stuðul. Annað mál á fundinum var Flogbóltssambondini uttan tað grønlenska og íslend-ska høvdu sent umboð til fundin, sum tí var væl mannaður. Nógv ymisk mál vóru á skránni á fundinum, sum byrjaði fríggjakvøldið og helt fram allan leygardagin. Størsta málið av føroyskum áhuga er norðurlenskur stuðul til uppskotið, sum verður lagt fyri aðalfundin hjá CEV, sum er evropeiska flogbóltssamgongan.

Frits

verandi formaðurin í CEV er týskari og eitur Rolf Andressen.

Norðurlond hava annars umboðan í bæði CEV, FIVB og í undirnevndum hjá báðum samgongunum. Finnin Santalainen situr í FIVB nevndini meðan Lasse Svensson, sum er sera áhugaður í føroyskum við-urskiftum, situr í CEV. Har situr eisini ein dani, sum eitur Max Kjer. Hann situr í dómaranevndini hjá evro-peiska felagnum.

Opnar NM-kappingar
Niclas Joensen greiðir frá, at tey eisini tosaðu um, hvussu NM-kappingarnar í flogbólti skulu skipast framyvir.

Higartil dags hava bert norðurlond havt atgongd til kappingina, men tað er ikki óhugsandi at tað verður ein farin tíð, áðrenn langt um líður, sigur Niclas Joensen.

- Ein møguleiki er at gera NM til opnar kappingar. Her er ein møguleiki at hava átta lið við. Tá fáa norð-urlond fyrst møguleika at tekna til, og eftir tað verður so fyllt upp til átta við serliga innbodnum londum, greiðir Niclas frá.

Hesin háttur at skipa fyri »opnum« NM-kappingum upp á er ikki føroyingum ókendur. Fyri stuttum var kappaðust Ú-16 liðini í fót-

bólti um júst eitt slíkt opið NM, saman við Onglandi og Skotlandi.

Flogbóltslýsingar siggjast betri

Eitt av teimum minnu, men fyri flogbóltsfyrirleikarar sera áhugaverdu evnum, var finska framløgan av eini kanning av lýsingarvirði-num til ymsar ítróttir.

Finnar hava kannað, hvussu væl lýsingarnar kring vøllin siggjast meðan dysturin gongur, og har ha-va teir funnið fram til, at onkrar lýsingar siggjast í 70 prosent av senditíðini, tá lýst verður í flogbólti.

- Hetta er ein sera áhuga-verd kanning, sigur Niclas Joensen, sum sigur, at hetta er eitt gott amboð at brúka í sambandi við landsdystir og í sambandi við steypakapp-ingar.

Tá fundurin var liðugur fór ferðalagið við FBF á odda til Kirkjubøar, har før-oyingarnir vóru vertir við ein døgverða. Fleiri av út-lendsku gestunum høvdu verið í Kirkjubø áður, men tey spurdu um tey ikki kun-du sleppa hagar einaferð afturar.

Norðurlensku gestirnir fóru av aftur landinum sunnudagin.

Lesið eisini ÍtróttaSosialin á alnetinum:

www.sosialurin.fo

Føroyameistari skal finnast

Hóast kappróðurin so at siga er av á hesum sinni, verður fram-vegis siglt við seglum

JÁKUP MØRK

Seinasta kappsiglingin í ár verður leygardagin 27. august, tá stóra kappsigl-ingin hjá Lions Club í Eysturoynni er á skránni.

Undan hesari hava bát-arnir kappast á eystan-stevnu í Runavík, á sundalagsstevnu í Kolla-firði, á Strandastevnu og

á Hvítanesi. Alt eftir,

hvussu ymsu bátarnir

hava staðið seg, hava teir

fingið stig í hvørjari kapp-

ing, og eftir seinastu sigl-

ingina, verður so føroya-

miestarin kosin.

Til samans hava 32 bát-

ar tikið lut í kappingu-

num, og verður stóðan

undan seinastu siglingini

prentað niðanfyri.

Bátur	Heimstaður	stig
Hoyvíksbáturin	Hoyvík	69
Leivur	Kollafjørður	63
Búgvín	Toftir	57
Thyra	Strendur	54
Gjáarbáturin	Kollafjørður	54
Sníkur	Kollafjørður	51
Koltursbáturin	Kollafjørður	47
Mia	Glyvrar	42
Helga	Kaldbak	40
Vinur	Tórshavn	40
Ternan	Hósvík	35
Sigmundur Br.	Tórshavn	34
Lítlíabátur	Hósvík	32
Svanur	Skála	32
Falkurin	Strendur	31
Birgishamar	Kollafjørður	26
Dúgván	Glyvrar	26
Niels í Nesinum	Tórshavn	21
Olivia	Kollafjørður	21
Miðgerð	Kollafjørður	21
Guðrið	Saltangará	20
Thorshavn	Argir	17
Lítlí Lundi	Skála	16
Conny	Saltangará	14
Sildin	Hoyvík	13
Sørin	Kollafjørður	10
Góðadalsbáturin	Saltangará	9
Rakul	Toftir	7
Heykur	Kolbanargjógv	2
Æðan	Norðskáli	1
Elisa	Strendur	0
Havgásin	Hósvík	0